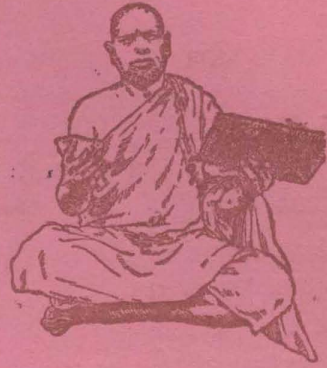

આત્મ સં. ૮૮ (ચાલુ) વીર સં. ૨૫૦૬
વિક્રમ સંવત ૨૦૩૬ ભાદરવો

જ્ઞાણ ભંગુર : દેહ, દુન્યવી સંબંધો, વિલાસ.

પરમ પૂજ્ય આચાર્યશ્રી આત્મારામજી મહારાજ સાહેબ

(૧) ઘરવાસઉ મા જાણી જિય! દુક્રિય-વાસઉ એહુ ।
પાસુ કયંતે મંદિયઉ, અવિચલુ જી વિ જાહેહુ ॥

હે આત્મન્ ! ગૃહવાસને જીવન રખે માનતો. તે તો છે પાપનું નિવાસ-સ્થાન, શંકા રહિત એ છે મૃત્યુ એ. બીછાવેલો અવિચળ ફાસલો.

(૨) વિસય - સુહા દુઈ દિવહડા પુણુ દુકખડં પારવાડિ ।
ભુલહઉ જીવ મ વાહિ તુહું અપ્પાખંધિ કુહાડિ ॥

વિષય સુખ ફક્ત બે દિવસ ટકે છે. (એ છે ચાર દિનની ચાંદની) અને પાછળ વહે છે દુઃખોની પરંપરા. હે આત્મન્ ! બ્રાન્તિમાં ન રહેતો અને તારાજ કંઠ ઉપર કુહાડી ન ચલાવતો.

(૩) મૂઠા દેહ મ રત્નજયઠ દેહ જી અપ્પા હોઈ ।
દેહહં ભિણુઉ જાણુમઉ સો તુહું અપ્પા જોઈ ॥

અરે મૂર્ખ ! દેહમાં આસક્તિ શાની રાખે છે? દેહ તારો છે જ નહિ. શરીરથી ભીન્ન અને જ્ઞાન સભર એવા તારા સ્વરૂપને નિહાળ.

(૪) વિસયા સેવિહિ જીવ તુહું દુકખડં સાહિકએણુ ।
તેણુ જિરારિઉ પન્નજલઈ હુવવહ જેમ ધીએણુ ॥

અરે આત્મન્ ! જે દુઃખના દાતા છે તેવા પંચેન્દ્રિય વિલાસમાં તું રત બને છે. તેથી જ ધીથી હોમાતા અગ્નિ જેમ તૂં સતત પ્રગ્વલિત બની રહ્યો છે.

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર

પુસ્તક : ૮૦]

સપ્ટેમ્બર : ૧૯૮૩

[અંક : ૧૧

અ નુ ક ં મ ણિ ં

ક્રમ	લેખ	લેખક	પૃષ્ઠ
૧.	પદ ૧૪	લે. પૂ. યોગીરાજ આનંદધનજી મ. સા.	૧૮૫
૨.	આત્મજ્ઞાનની પ્રાપ્તિના ઉપાયો	લે. શ્રી સોનેજી	૧૮૬
૩.	આરામ શોભા	આ. પ. પૂ. આ. વિજયનયપ્રભસૂરિ	૧૮૯
૪.	મહાસતી સુરસુંદરી	લે. પૂ. મુનિશ્રી દાનવિજયજી મ. સા.	૧૯૨
૫.	પર્યુષણ પર્વમાં તપ	લે. ભી. ચી. શેઠ	૧૯૪
૬.	સુશ્રાવકની મહેરબાની	—	૧૯૬
૭.	યુગદંષ્ટા આ.શ્રી વિજયનલ્લભ- સૂરીશ્વરજી મહારાજ સાહેબ	—	૧૯૭
૮.	જૈન સમાચાર	—	૧૯૯

આ સમાના નવા આજીવન સભ્ય

શ્રી વિરેન્દ્રભાઈ રતિલાલ વોરા-મુંબઈ

મુ. વિસનગર

પરમપૂજ્ય પંચાસપ્રવર ગુરુદેવશ્રી અભયસાગરજી મ. સા.ની અનુજ્ઞાથી વિ. સં. ૨૦૩૯ માં અસાડ સુ. ૬ શુક્રવાર તા. ૧૫-૭-૧૯૮૩ના શુભ દિવસે વિસનગરમાં ચોમાસા માટે સ્વીન્દ્ર-સાગર આદિ ઠા. ૨ મંગલ પ્રવેશ થયેલ છે. દેવગુરુ પસાયે સંઘમાં ધર્મારાધના કરણ કરાવવાનો શુભ યોગ પ્રાપ્ત થયો છે.

— ધર્મારાધનાનું સંક્ષિપ્ત દિગ્દર્શન :—

- * પ્રતિદિન પ્રાતઃ ૯:૧૧ થી ૧૦:૧૧ હિતોપદેશ સ્વરૂપ પ્રવચન.
- * પ્રતિદિન બ્લેક બોર્ડ ઉપર વૈરાગ્ય પોષક જિનવચનનું આલેખન.
- * અ. સુ. ૧૪ શનિ મગના આયમિલથી ૮૪ પુણ્યવાનોએ શ્રી ઉપાધ્યાય પદની આરાધના કરેલ, તેમજ ૬૪ પુણ્યાત્માઓએ પોષધત્રતની અપૂર્વ સાધના કરી, પ્રભાવનાઓ થયેલ.
- * અ. વ. ૨ બુધ કલિકાલ સર્વજ્ઞ શ્રી હેમચંદ્રસૂરીશ્વર વિરચિત શ્રી યોગશાસ્ત્ર ગ્રંથ તથા ભાવનાધિકારે શ્રી ત્રિષ્ટિ શલકા પુરૂષ ચરિત્ર પર્વ ૧૦ શ્રી વર્ધમાનસ્વામિ ચરિત્રનું વાંચન પ્રતિદિન સવારે શ્રી સંઘ પ્રત્યેક અવસરે સોતસાહ વિપુલ સંખ્યામાં રહી લાભ લઈ રહ્યો છે.

મુ. લોલાણા

શ્રીસંઘ (લોલાણા)ની વિનંતીનો સ્વીકાર કરીને પરમ પૂજ્ય પ્રાતઃસ્મરણીય સંઘસ્થવિર આચાર્યદેવશ્રી ૧૦૦૮ શ્રી વિજયસિદ્ધિસૂરીશ્વરજી દાદા (બાપજી મહારાજ)ના પદ્માલંકાર પૂજ્યપાદ (ટાઈટલ પેજ ૩ ઉપર)

તંત્રી : શ્રી પોપટલાલ રવજીભાઈ સલોત

વર્ષ : ૮૦]

વિ. સં. ૨૦૩૯ ભાદરવો : સપ્ટેમ્બર-૧૯૮૩

[અંક : ૧૧]

પૃષ્ઠ ૧૪

લે. પૂ. યોગીરાજ આતંદધનજી મહારાજ સાહેબ

અનુભવ તું હૈ હેતુ હમારો, અનુભવ. ।

આય ઉપાય કરી ચતુરાઈ, ઔરકો સંગ નિવારો ॥ અનુભવ૦ (૧)

ભાવાર્થ :—

સમતાએ અનુભવના હૃદયમાં આત્માની હું ખસી પતિવ્રતા સ્ત્રી છું એમ ઠરાવ્યું અને અનુભવે તે વાત કબૂલ કરી.

ત્યારે સમતા કહે છે, “હે અનુભવ! મારા આત્મપતિ સાથે મેળાય કરાવવામાં તું મને પુષ્ટ હેતુ છે. તારા વિના કોઈ મને આત્મપતિ સાથે સંબંધ કરાવનાર નથી. તું અનુભવ નામને યથાર્થ ધારણ કરે છે. હે અનુભવ! તમે મારા આત્મસ્વામિની પ્રાપ્તિનો ગમે તે ઉપાય વા ગમે તે ચતુરાઈ કેળવો. માયા, મમતા, આશા, ક્રુમતિ વગેરે અન્ય સ્ત્રીઓનો સંગ દાળો. મારા સંબંધમાંજ આત્મા રહે એમ કળા કેળવો.

તૃષ્ણા રાંડ ભાંડરી જાઈ, કહા ઘર કરે સવારો ।

શઠ, ઠગ, કપટ, કુટુંબ હી પોખે, મનમેં કયું ન વિચારો ॥ અનુભવ (૨)

મોહરૂપ ભાંડની દીકરી તૃષ્ણા છે, તૃષ્ણાના યોગે મારો આત્મપતિ એક ઠેકાણે કદી ઠરીને બેસતો નથી. તૃષ્ણા મારાપતિના ઘર શું અશવાળું કરી શકનાર છે? તૃષ્ણા લુચ્ચી છે, તે ઠગ છે,

(અનુસંધાન પેજ ૧૮૮ ઉપર)

આત્મજ્ઞાનની પ્રાપ્તિના ઉપાયો

લે. શ્રી સોનેજી

આ યુગમાં આધિ, વ્યાધિ, ઉપાધિએ માઝા મૂકી છે. સંસારી જીવને તેમની ત્રિવિધ નાગચૂડ બરડો લઈ શુંગળાવી રહી છે. છતાં લાલ સુખ, તમાચો મારીને રાખવું પડે છે. રખેને કોઈ પોતાની હાસ્યાસ્પદ સ્થિતિ જાણી જાય. પણ છાખડે ઢાંક્યો સૂર્ય છૂપાયે રહે ખરો. કહો યા ન કહો પણ આ સ્થિતિ સહુને સુવિદિત છે કેમકે સહુ તેના લોગ બનેલ છે.

સમયે સમયે પ્રશ્ન ઉદ્ભવે છે કે સુખ કે શાંતિ, જ્ઞાન કેવી રીતે મળે? પ્રત્યુત્તર તો એ છે કે આત્મજ્ઞાન હોય તો જ આત્મ આનંદ હોય, કેમકે તેઓ એક જ સિદ્ધાંતનાં બે પાસા છે.

આત્મજ્ઞાન પ્રાપ્તિના ત્રણ ઉપાયો: સદ્બોધ, સદાચાર, અને સદ્વિચાર. તેઓ છે ત્રિપાદના ત્રણ પાયા સમાન. તેમાંનો એક તૂટે તો ત્રિપાદ નકામી. ત્રણે સાથે હોય તો જ સફળતા. ત્રણે જાણે એકમેક—સંપૂર્ણત: સંલગ્ન. વિખૂટા પાડી શકાય નહિ,

સદ્બોધ : સમ્યક્જ્ઞાન. આત્મજ્ઞાનની ખોજ માટે તેના સ્વરૂપની વિચારણા આવશ્યક છે. નવ-તત્વની યથાર્થપણે જાણ હોય તો આત્માની સાચી સમજ ખીલે.

જીવ, અજીવ, પાપ, પુણ્ય, આસ્ત્રવ, બંધ, સંવર, નિર્જરા અને મોક્ષ. તેમની સાચી સમજણ પર જ્ઞાનનો પાયો રચી શકાય.

જીવ અને અજીવના ભેદનું જ્ઞાન—માનવ જીવનનું કર્તવ્ય શું છે? તેની ઝાંખી કરાવે છે

પાપ અને પુણ્યની સમજ મળતાં કર્તવ્યની વિશેષ સમજ આવે. કષાયથી બંધ થાય છે. જેવા અને જેટલા તીવ્ર કષાય કરીએ, તેવા સુદૃઢ કર્મ-પરમાણુ આત્માની સાથે જડાઈ જાય છે. કોઈ કાળે તેઓ ફળદાર્ધ બને છે.

આસવનાં કારણો જાણી, તેના આચરણોથી બંધ ન થાય તે માટે સાવચેત રહેવાની આત્માને શીખ મળે છે.

આથી આત્મા સંવર આદરે છે. વ્રત-નિયમો આદિથી આત્માને સુરક્ષિત રાખવા પ્રયત્ન કરે છે. કર્મના સતત વહેતાં ઝરણાં આડે પાળ બાંધે છે. સાથોસાથ જૂના કર્મો આત્માને સાધનામાંથી વંચિત ન કરે તે માટે નિર્જરાનો આશરો—આત્મા માટે અંતિમ ઉપાય છે.

આત્મલક્ષે બાર પ્રકારના તપના સમ્યક્ અનુષ્ઠાન દ્વારા સંચિત કર્મની નિર્જરા કરવાનો પુરુષાર્થ કરતાં આત્મા ક્રમિક રૂપે આગળ વધે છે, અને મોક્ષ પ્રતિ પ્રયાણ કરે છે.

સદાચાર :- સદાચારનું પ્રથમ સાધન મનનું શુદ્ધિકરણ અને સ્થિરીકરણ. મન ચંચળ છે. ચંચળ મનને સ્થિર કરવા ઉપયુક્ત જ્ઞાન સહાયક નીવડે છે. મનને કેવળ મારવાનું નથી. પણ જ્ઞાન-રૂપી શક્તિ દ્વારા તેમાં પરિવર્તન લાવી, વિવેક જ્યોતિ જગાડવાની છે. સદાચાર એટલે સાચું આચરણ. જેથી જગતના સર્વ જીવોને તેમજ પોતાને શાંતિનો અનુભવ થાય. મન પણ શાંતિ-આનંદ-સુખ ઇચ્છે છે. સદાચાર તેને તે તરફ દોરે છે. જેમ જેમ સદાચારનું સેવન વધે તેમ તેમ શાંતિ, આત્મશક્તિ વગેરે વૃદ્ધિ પામે. મન મજબૂત થતું જાય. સદાચાર એટલે ચારિત્ર ધર્મ. પૂર્ણ સમ્યક્ ચારિત્ર તો મુનિ પાળી શકે. પણ શ્રાવક પોતાની મર્યાદામાં, શક્તિ અનુસાર મોટા પાપમાંથી મુક્તિ મેળવવાનું અવશ્ય યોજી શકે છે

પ્રથમ :- સાત વ્યસનોનો સદંતર ત્યાગ. શક્તિ અનુસાર વ્રત, નિયમ, વ્યવહાર ધર્મનું અવશ્ય પાલન. અર્થ—ઉપાર્જન માટે ન્યાય સંમત ઉપાયો.

અસત્ય બોલાય નહીં તેમજ કોઈનો વિશ્વાસઘાત થાય નહીં.

સદાચારને જીવનમાં વણવા ચાર ભાવના ઉપયોગી થાય છે.

મૈત્રીભાવ :- જેવો હું છું તેવાજ જગતના સર્વ જીવો છે. તે ભાવને મૈત્રીભાવ દ્વારા મૂર્તિ-કરવાનો છે. મને જે પ્રિય કે અપ્રિય તે બધાને પ્રિય કે અપ્રિય હોઈ હોઈ શકે-તેમ સમજી બીજા પ્રત્યે આચરણ રાખનાર મૈત્રીભાવ દઢ કરી શકે છે. મને નિંદા, તિરસ્કાર અપમાન ઇત્યાદિ ગમતાં નથી તો અન્યને તે ન ગમે તે સ્વાભાવિક છે જ.

મૈત્રીભાવ દઢ કરવા અન્યના દોષ જોવાની વૃત્તિને સમૂળી ઉજેડવી પડશે. મૈત્રીભાવ બાહ્યા-ચાર નહીં પણ અંતરથી ઉદ્ભવ પામેલ હશે તોજ તે સાર્થક નિવડશે. અન્યના દોષ જોવાની વૃત્તિ મુમુક્ષુને શોભે નહિ.

વિદ્વાનો કહે છે કે આપણામાં કોઈના ન્યાય-ધીશ થવાની ક્ષમતા નથી આપણે અપૂર્ણ છીએ. તેથી અન્યને નિહાળવાની આપણી દષ્ટિ ભૂલ ભરેલી હોવાની જ મનુષ્ય સ્વભાવની વિચિત્રતા એ છે કે કોઈ વ્યક્તિ પોતાને દોષિત ગણતા નથી. દરેક પોતાની દષ્ટિએ સાચા છે.

સુક્ષ્મ રીતે માનવીનો ઉછેર, તેનું વાતાવરણ સમજ ઇત્યાદિ સહાનુભૂતિ પૂર્વક જોવામાં આવે તો તેના કાર્યનું મૂળ સમજશે. તેની વિચાર સરણીમાં કયાં ક્ષતિ છે તે જોઈ શકાશે, આ ક્ષતિ જોઈ, તેને સહાનુભૂતિ પૂર્વક નિવારવામાં વ્યક્તિને મદદરૂપ થવામાં સાચો મૈત્રીભાવ રહેલો છે. આવો મૈત્રીભાવ મુમુક્ષુને આનંદ પ્રદ થઈ પડશે.

કરુણા :- જગતમાં જીવો કોઈને કોઈ દુખમાં ડૂબેલા હોય છે. ધનિક, સત્તાધિશ કે અન્ય શક્તિવાળા માનવીથી આંડીને ધન ને દલિતો સહુ એક યા બીજા રૂપે દુઃખી છે જ. બધાને સારી રીતે સાંભળવાની શક્તિ અને સમજ મુમુક્ષુએ કેળવવી પડશે. દરેક મનુષ્ય પોતાના

સ્વજન ગણાતા માનવી સમક્ષ પોતાનો ભાવ વ્યક્ત કરવા ઇચ્છા ધરાવે છે, મુમુક્ષુમાં સહાનુ-ભૂતિને સદ્ભાવ અવશ્ય રહેલો હોય છે. તે સહાનુ-ભૂતિથી સહુને સાંભળે છે અને આસપાસના મનુષ્યોના દુઃખો જોઈ તેનું હૃદય દ્રવે છે.

અજ્ઞાન, નિર્ધનતા, વ્યાધિ, કલહ ઇત્યાદિથી પીડાતા માનવીની સમસ્યાઓ જોઈ, વિચારી, તેના ઉપાયો ચિંતવવામાં તેને અમુક પ્રકારનો આનંદ અને શાંતિ મળે છે. કરુણા બતાવવા ધનની જરૂર ઓછી પણ સહાનુભૂતિ અને યોગ્ય સલાહની જરૂર વધુ. બીજાનાં દુઃખદર્દો સાથે યોતપ્રોત થનાર મુમુક્ષુ મોક્ષમાર્ગમાં સરળતાથી આગળ વધે છે.

પ્રમોદ :- અન્યની બઢતી, પૈસા ઇત્યાદિ દેખીને દ્રેવભાવ પેદા ન થાય તેની મુમુક્ષુએ કાળજી રાખવી જોઈએ, માનવનું અહમ્ અનેક રીતે વ્યક્ત થાય છે. અન્યને સુખી જાણ, તેના દુર્ગુણો શોધવા આકર્ષાય છે. બીજાથી પોતે ચઢિયાતો છે તમ મનમાં સિદ્ધ કરવા મથે છે. કેટલીક વખત સદ્ગુણી કે સંત પુરુષમાં પણ એમ જોવાની વૃત્તિ ઘણામાં દેખાય છે. મુમુક્ષુએ આ સુષુપ્ત વૃત્તિથી બહુ સજાગ રહેવાની જરૂર છે. કાઠવ જોનારને કાઠવજ મળે. મીઠું નાર જોનારને તના આસ્વાદ મળે. દરેકમાં કાંઈક સારું અવશ્ય હોય છે. સદ્ગુણી મનુષ્યમાં કોઈ ક્ષતિ હોય તો તે સાહજિક છે. પણ આપણે તેના ન્યાયાધિશ થવાની ભાયકાતવાળા નથી કે તે ક્ષતિ છે તે પુરવાર કરવા જેટલા સમર્થ નથી. કોઈની ક્ષતિ તેની શક્તિનો એક આવિર્ભાવ પણ હોય શકે. માટે કાગવૃત્તિનો ત્યાગ કરી હંસ-વૃત્તિ ધારણ કરી, સદ્ગુણો પારખી, સમજી તેનો સંગ કરવો જોઈએ. અન્યના સદ્ગુણોન પોતીકા કરવા માટે હંસવૃત્તિજ ક્ષણદાયી નીવડશે.

મધ્યસ્થતા :- કમર્ચોગે આપણને એવા મનુષ્યોનો સહવાસ થાય છે કે જે આપણને વિવિધ રીતે પજવે કે આપણને અપ્રિય હોય તેનું કરે. આપણા વિનયની કે સાલસતાની તેના ઉપર કોઈ

અસર થાય જ નહિ. મુમુક્ષુએ આવા પ્રસંગે તે વ્યક્તિ પ્રત્યે દ્વેષ કે ક્રોધ આણ્યા બિના, તેની સમજણ પ્રત્યે કરુણા લાવી, તટસ્થતા કેળવવી જોઈએ. મુમુક્ષુની સિદ્ધાંત પરાયણતા હશે તો કાળપ્રવાહમાં એવો સમય અવશ્ય આવશે જ્યારે તેના વિરોધીઓ મિત્રો બનશે: મુમુક્ષુતાની કસોટીનો આ કાળ અવશ્ય સમજીને પસાર કરવા જેવો છે.

ઉપર પ્રમાણે સદાચારમાં સાત વ્યસનોનો ત્યાગ, ચારભાવનાની અંતર્ગતતા અને પાંચ અણુવતોનું પાલન મુખ્ય ગણી શકાય.

સદ્વિચાર :- સામાન્ય સદાચારની શ્રેણી પરથી મુમુક્ષુ સદ્વિચારની શ્રેણી પર ચડી શકે છે. અનંત વિચારોની અટપટી દુનિયામાં આપણે ભમીએ છીએ. સદાચાર સેવનથી અનંત વિચારોમાં કેટલાકનો હાસ થાય છે. સદ્વિચારની શ્રેણી પર ચડવા મુમુક્ષુએ ધ્યાનનો અભ્યાસ ખૂબ ધીરજથી અને કાળજીપૂર્વક કરવો પડશે. મુમુક્ષુને જ્યાં જવું છે તે પરમાત્માનું, તેમની પ્રતિમાનું, તેમના આદેશનું જે તે ધ્યાન ધરે નહિ અને તેમાં ઓતપ્રોત

બનવાની ટેવ ન પાડે તો સંસારના વિવિધ વિચારો તેનો કેડો છોડે નહિ. સુખાસન કે પદ્માસનમાં સ્થિર થઈ, યોગ્ય સમયે પરમાત્માના સ્વરૂપમાં લીન થવાની ટેવ પાડવી જોઈએ. પ્રભુની મૂર્તિને એકી ટસે નિહાળી, તેને સ્થિર કરવાનો અભ્યાસ પરમ હિતકારી બનશે. પ્રભુની મૂર્તિમાં તેમના જીવનના પ્રસંગોમાં અને તેમના આદેશોમાં મન પરોવવાની ટેવ પાડનાર મુમુક્ષુને પરમાનંદની અવશ્ય ગ્રંખી થશે. આવા ધ્યાનમાંથી આત્મ-જ્યોતિના ધ્યાનપર પણ આવી શકાય છે. આપણો આત્મા સ્વયં જ્યોતિરૂપ છે. જ્ઞાન, શક્તિ-ઈત્યાદિનો ભંડાર છે, તેનું અવલંબન લેતાં, દુન્યવી બાબતોને ક્ષુલ્લક ગણી, તેમને ગોણુ કરી દેવાની આદત પાડતાં, આત્મદેવ સાથે તાદ્દાત્મ્ય અનુભવતાં, ધીમેધીમે નિર્વિકલ્પ દશા સુધી પહોંચી જવાય છે. આત્મ સુખનો અનુભવ કરાય છે.

જ્યાં પ્રગટે સુવિચારણા, ત્યાં પ્રગટે નિજજ્ઞાન; જે જ્ઞાને, ક્ષય મોહ થઈ પામે પદ નિર્વાણ.

(આત્મસિદ્ધિશાસ્ત્ર)

‘દિવ્યધ્વનિ’ના સૌજન્યથી.

(અનુસંધાન પેજ ૧૮૫નું ચાલુ)

તે કપટ કરે છે. તૃણા પોતાના કુટુંબ, ક્રોધ, માન માયા, લોભ, અજ્ઞાન આદિને પોષનારી છે. તૃણાએ મારા પતિની ખૂરી હાલત કરી છે, તેને ગાંડા-જ્ઞાનત કરી દીધા છે. મારાથી તે શે ખમાય ? હે અનુભવ ! તેનો તમે મનમાં કેમ વિચાર કરતા નથી ?

કુલટા કુટિલ કુબુદ્ધિ સંમ ખેલ કે, અપની પત કયું હારો ?

આનન્દધન સમતા ઘર આવે, બાજે જીત નગારો ॥ અનુભવ (૩)

“હે અનુભવ ! તું મારા સ્વામીને કહે કે તમે કુલટા, કુટિલ ગતિવાળી અને કુબુદ્ધિ વાળી એવી તૃણાની સોબત કરાંને આપ પોતાની પ્રતિષ્ઠાનો કેમ નાશ કરો છો ?

આનન્દનો સમૂહ જેનામાં છે એવા આનન્દધન આત્મારૂપ સ્વામી જે મારા (સમતાના) ઘર આવે તો જીતનગારૂં વાગે. અર્થાત્ તેઓ ત્રણ લોકના નાથ બને-સકળકર્મનો ક્ષય થાય-અને તેઓ પરમાત્મસ્વરૂપ થઈ જાય.

ક્રમ આરામ શોભા ક્રમ

વ્યાખ્યાનકાર પ. પૂ. આચાર્યશ્રી વિજયનયનમસૂરિ

સમ્યક્ત્વથી બ્રહ્મ થયેલ વ્યક્તિ તેજ બ્રહ્મ કહેવાય. તેને મુક્તિ મળે નહીં. દ્રવ્ય ચારિત્ર વિના માનવ મુક્તિ-નગરમાં નિવાસ પામે, પણ સમ્યક્ત્વ વિના પ્રાણી મોક્ષ મેળવી શકે નહીં.

હે ભગવાન! જે વ્યક્તિ પોતાના હૃદય-કમળમાં સમ્યક્ત્વને ઉત્તમ રીતે સ્થાપે છે તે આરામ શોભાની જેમ સંસારમાંથી મુક્ત બની, અવ્યાબાધ, શાશ્વત સુખને મેળવે છે.

ચરમ તીર્થંકર શ્રી મહાવીર પ્રભુના આવા વચનો સાંભળી, આણંદ શ્રાવકે પૂછ્યું, “હે ભગવન! આરામ શોભા કોણ હતી? સમ્યક્ત્વના સહારાથી તેણે શી રીતે શાશ્વત સુખ યાને સિદ્ધિ મેળવી? હે કૃપાળુ! કૃપા કરી તે આપ જણાવો. ત્યારે પ્રભુએ નીચે મુજબ કથા કહી.

ઉત્તમ હોવાના ગુમાનને ધારણ કરતો કુશાવર્ત નામે દેશ. સર્વ પ્રકારની સંપત્તિથી પરિપૂર્ણ અને સર્વમાં શ્રેષ્ઠ તેવું પદ્માસ નામે ગામ. યજ્ઞ-આદિમાં નિપુણ, ચારવેદનો જાણકાર, પ્રખ્યાત યજ્ઞશર્મા નામના ગ્રાહ્યણનો ત્યાં નિવાસ. ધર્મમાં રત અને શીયળ ગુણથી શોભતી જવલનશિખા નામની તેની ભાર્યા સુંદર છીપમાંથી ઉત્પન્ન થયેલ મોતી સમાન વિદ્યુત્પ્રભા નામે તેને એક પુત્રી, રૂપ લાવણ્ય, ચતુરાઈ, વિનીતપણું ધરાવતી તે કન્યા લોકોત્તર અને અનુપમ હતી. તેના સરખી અદ્વિતીય સૌંદર્ય ધારણ કરતી બીજી કન્યા ન હતી. જ્યારે વિદ્યુત્પ્રભા આઠ વર્ષની થઈ ત્યારે કમંથોગે તેની માતાએ વસંતી વિદાય લીધી.

શિશુકાળમાં માતાનું મૃત્યુ, યુવાનીના આરંભમાં પત્નીનું અવસાન, વૃદ્ધાવસ્થામાં પુત્રની

હંમેશ માટે વસંતી વિદાય-ત્રણે કપરાં, વસમાં અને અસદ્ય કપ્ટો છે.

પૂર્વ કાળમાં ભુવે જે જે અધ્યવસાયથી શુભ યા અશુભ કર્મ ઉપાર્જન કર્યા હોય છે તે તે ઉદયકાળે ભોગવવા પડે છે. કર્મના મર્મને ધર્મજ્ઞ ભેદે છે.

માતાના મૃત્યુ બાદ વિદ્યુત્પ્રભા પ્રાતઃકાળમાં વહેલી જાગે. ઘર ને આંગણું વાળી ચોળી સાફ કરે. રસોઈ આદિ ગૃહકાર્ય પતાવી, ગાયો ચરાવવા જાય. મધ્યાહને ગાયો સાથે ઘેર આવે. પિતાને જમાડે પછી પોતે જમે. ફરી વગડાને પંથે. સંધ્યા સમયે પાછી આવે. પિતાશ્રી સૂઈ જાય ત્યારબાદ થાકી પાકી તે નિદ્રાને વશ બને-આ તેનો નિત્યનો કાર્યક્રમ.

એક દિવસે તેણે પોતાના પિતાને નમ્ર વિનંતી કરી, “પુન્ય પિતાશ્રી! હવે વધુ વખત ઘરના ભારને વહેવા હું અશક્ત છું. અતિભાર ઉપાડવાથી પશુ-બળદ વગેરે ખેદ પામે છે. તેથી આપ કોઈ ઉત્તમ કુળની કન્યા સાથે પાણિગ્રહણ કરો. જેથી મને આરામ અને સુખ મળે.

પોતાની પુત્રીના વચન સાંભળી, હર્ષિત થયેલ વિપ્ર જાણ્યો, “હે પુત્રી! તેં સાચું કહ્યું. અનેક ગવાક્ષોથી શોભતી આ હવેલી, ઉત્તમ પ્રકારની સ્ત્રી વિના શૂન્ય ભાસે છે.” પછી તેણે એક સારા કુટુંબની કન્યા સાથે પાણિગ્રહણ કર્યું. માનવી ધારે છે કંઈક અને બને છે કંઈક. વિપ્રની નવોદા સુખાભિલાષી અને આળસુ હતી. તે ઘરનું કોઈ કાર્ય કરે નહિ. પરિણામે વિદ્યુત્પ્રભાની આશા ધ્રુજવાણી

થઈ હવે તે વિચારતી, “મારા પૂર્વ કર્મને ધિક્કાર હો. નવી માતા પગ પર પગ ચઢાવી, દિનરાત સુખપૂર્વકે બેસી રહે છે. પ્રથમ ફક્ત પિતાનું જ કાર્ય કરવું પડતું. હવે આ બીજી ઉપાધી આવી લાગી. તેમાં દોષ તો મારા કર્મને જ. દિવસે સુખપૂર્વકના ભોજનનો અભાવ અને રાત્રે સુખપૂર્વકની નિદ્રાનો અભાવ ! બહા ! ભલાઈ લખ્યા લેખ શી રીતે ટળે ?” - આ પ્રમાણે દુઃખ સહન કરતી વિદ્યુત્પ્રભાએ દ્વાદશ વર્ષમાં પ્રવેશ કર્યો.

અરુણોદય થઈ રહ્યો છે. આમ-જનતા કામે લાગી ચૂકી છે. ત્યારે વિદ્યુત્પ્રભા ગાયો સાથે વનમાં આવી. ગાયો ચરવા લાગી ત્યારે તેણે એક ન્દ્રગ્રોધ વૃક્ષ નીચે આરામ માટે લાંબાવ્યું. તે સમયે મહાકાય, શ્યામ કાંતિવાળો, ભયત્રસ્ત, લાલ નેત્રવાળો સર્પ ધીમેથી તેની પાસે આવ્યો. મનુષ્ય વાણીમાં કહ્યું “હે બાલા ! ભય રહિત માઈ એક વચન સાંભળ. હું દીર્ઘકાળથી આ વનમાં રહું છું. હમણાં કેટલાક ગારુડીઓ મને પકડવા પ્રયત્ન કરી રહ્યાં છે, એ વાત જાણતાં, હું ભયત્રસ્ત બની તારે શરણે આવ્યો છું. તે ગારુડીઓ કહાચ અત્યારે અહીં આવે અને મને પકડે તો મારી શી દશ થાય ? આ વિચારે મારા કાયા કંપે છે. દુઃખના સાગરમાં માઈ શું ન થાય ? માટે તે પાપી પુરુષોથી માઈ રક્ષણ કર. બહેન ! આટલો ઉપકાર કરી મને ઋણી બનાવ.

વિદ્યુત્પ્રભા ચિંતિત્વા લાગી, “અશુચિ ભર-પુર અને નાશવંત દેહ પરના ઉપયોગમાં ન આવે તો તેની શી કીમત ? કુદરતમાં સૂર્ય-ચંદ્ર પ્રકાશ આપે છે—પર ઉપકાર માટે જ. વર્ષા—વર્ષા છે જનતાને અનાજ આપવા. આથીજ આ જહુ મહાન છે, પ્રશંસનીય બન્યા છે.

વિપત્તિવાળાને મદદ રૂપ બને અને શરણે આવેલાનું રક્ષણ કરે - તેવા માનવોથી પૃથ્વી શોભે છે. “હે ભાગ્યશાળી ! પરોપકારના આવાં શુભ ફળ જાણી, તારા અંકમાં મને રાખી, વસ્ત્રથી ઢાંકી માઈ રક્ષણ કર.”

આથી વિદ્યુત્પ્રભા વિસ્મય પામી તેમજ વ્યા-કુળ બની વિદ્યુત્ વેગે એક પ્રશંસનીય વિચાર તેની મનોભૂમિ પર ચમકી ગયો.— પૂર્વે મેં કાંઈ સત્કાર્ય કર્યું નથી, તેથી અત્યારે દુઃખ-વિપાક ભોગવું છું. અહીં પણ સત્કાર્ય કર્યા વગર જઈશ તો માઈ ભવાન્તરમાં શું થશે ?— તેથી સર્પને સત્કાર્યો, પોતાના બોળામાં બેસાડી, વસ્ત્ર ઢાંકી દીધું. થોડા સમય બાદ ગારુડી લોકો આવ્યા. તેઓએ સર્પ બાબત છોકરીને પૃચ્છા કરી. હે બાલે ! તે અહિંથી પસાર થતો સર્પ જોયો છે ?” પ્રત્યુત્તરમાં બોલી, હું વસ્ત્ર ઓઢીને સૂતી હતી તેથી તે વિષે મને કશી ખબર નથી.”

ત્યારે એક ગારુડીએ બીજાને કહ્યું, “અરે ભાઈ તેણે નાગ જોયો હોય તો તે કદી અહિં જીવી રહે ? ગારુડીઓ માર્ગે પડ્યા ત્યારે વિદ્યુત્પ્રભાએ સર્પને કહ્યું તારા દુશ્મનો જતાં રહ્યાં છે ભાઈ મારા બોળામાંથી બહાર આવ. તારા શત્રુઓ જતા રહ્યાં છે.” આ પ્રમાણે અનેકવાર કહ્યાં છતાં, કશું પરિણામ ન આવ્યું. ત્યારે પોતે સર્પ વિષે તપાસ કરી. પણ સર્પ નજરે ન પડ્યો. તે વિસ્મય પામી વિચારવા લાગી. “સર્પ ક્યાં ગયો હશે ? શું આ ઇન્દ્રજાળ હતી કે સ્વપ્ન હતું ? મને શું ચિત્તવિભ્રમ થયો હતો ?”

એવામાં આકાશવાણી સંભળાઈ, “હે બાળા ! તારા ધૈર્યથી અને સાહસથી હું તુષ્ટમાન થયો છું. તેથી મનવાંછિત માગી લે.” આ પ્રમાણે બોલતા, દિવ્ય રૂપધારી, હાર, મુકુટ અને કુંડળથી વિભુષિત એવા દેવને જોયો. ત્યારે નિર્ભય ભાવથી બાળા બોલી, “હે દેવોમાં ઉત્તમ ! જો મારા પર સંતુષ્ટ હો તો તાપમાં ચરતી મારી ગાયો અને મારી તાપથી રક્ષા થાય તેમ કરો.”

આ સાંભળી દેવ વિચારવા લાગ્યો, “આ બાળાની કેવી મુગ્ધતા ! સાક્ષાત્ કલ્પવૃક્ષ પાસે ધતુરાના ફળની માગણી ? બલે ! તારા મનોરથ પૂર્ણ થાઓ.” એમ કહી દેવે તેના ઉપર નંદન-વન બનાવ્યું. પછી વિપ્રસુતાને કહ્યું, “તૂં જ્યાં

જ્યાં જઈશ ત્યાં ત્યાં સર્વજનુઓના ફળફૂલથી
[વકસ્વર એવું] આ ઉદ્યાન તારી સાથે આવશે.
મનમોહક તેમજ અમૃત સમાન રસભરપૂર સ્વા-
દિષ્ટ ફળવાળાં વૃક્ષો કલ્પવૃક્ષની જેમ તારી ઇચ્છા
પરિપૂર્ણ કરશે. હે કુમારિકા! મેરૂ પર્વત પર
રહેલ જેમ દેવાંગનાઓ કીડા કરે છે તેમ તું આ
ઉદ્યાનમાં આનંદપૂર્વક કીડા કરશે. કેઇ દિવસ
કષ્ટ પડે તો મને યાદ કરજે.” એમ કહી દેવ
સ્વસ્થાનકે ગયો.

સંપૂર્ણ કળાએ ખીલેલ ચંદ્ર જેવા મુખવાળી
વિદ્યુત્પ્રભાએ ઉદ્યાનના ફળોથી ક્ષુધા સમાવી. પછી
વિચારવા લાગી, “અહો એક મામૂલી ઉપકાર
પણ મહામૂલો બને છે. અદ્ભૂત આનંદ આપનાર
બને છે. તો જેઓ પૂર્ણ રીતે ઉપકાર કરે છે
તેઓને શું પ્રાપ્ત ન થાય?”

આ રીતે પ્રસન્ન વદનવાળી તે બાળા, દિવ્ય
ઉપવન સહિત, ગાયોને લઇને સંધ્યા સમયે સ્વગૃહે
આવી. તેની માતાએ ભોજન કરી લેવા કહ્યું.
કન્યાએ કહ્યું, “હે માતા! શરીરની અસ્વસ્થાને
કારણે મને ભૂખ લાગી નથી” રાત્રી સુખપૂર્વકની
નદ્રાથી વીતાવી. સવારે ફરી ગાયો સાથે વન
તરફ ગઈ આ રીતે તે હંમેશા વનમાં આરામની

માફક કીડા કરતી.

એક દિવસ તે કલ્પવૃક્ષની છાયામાં સૂતી હતી.
ત્યારે પાટલીપુર નગરનો જિતશત્રુ રાજા ચતુરંગ
સૈન્ય સહિત ત્યાં આવ્યો. નંદનવન શા છાયાવાળા
વનને જોઈ ત્યાં જ પડાવ નાખ્યો. કલ્પવૃક્ષની
છાયામાં સિંહાસન રખાવી, તે પર સ્થાન લીધું.
હાથી, ઘોડા, બળદ વગેરેને વૃક્ષોના થડ સાથે
બાંધવાની આજ્ઞા કરી. સૈનિકોએ શસ્ત્રો વૃક્ષ-
શાખાઓ ઉપર લટકાવ્યાં. તેમના કોળાહળથી
બાળા જાગી ગઈ. હણુહણુટ કરતાં અશ્વો, પર્વત
સમાન પડછંદ કાયાવાળા હસ્તીઓ, જોઈ તે
આશ્ચર્ય પામી ચારે બાજુ જોવા લાગી. તરતજ
તેણે હાથીના બચથી નાસતી પોતાની ગાયો જોઈ.
તેમને પાછી બાળવાના ઇરાદાથી, તે બાળા દોડી.
તે સાથે વન પણ દોડવા લાગ્યું. પરિણામે વૃક્ષો
સાથે બાંધેલ હાથી, ઘોડા વગેરે પણ દોડવા લાગ્યા.
આવું કૌતુક નિહાળી, રાજા વિસ્મયપૂર્વક વિચારવા
લાગ્યો. આવું આશ્ચર્ય કદી જાણું નથી. સાંભળ્યું
પણ નથી. પૃથ્વીપતિના કહેવાયી પ્રધાને જોયું કે
આ ઉદ્યાન કન્યા સાથે દોડતું હતું. પ્રધાને
વિચાર્યું કે આ કન્યાનો મહિમા અપૂર્વ છે.

(કેમશઃ)

શ્રી હેમચન્દ્રાચાર્ય કૃતમ્ પ્રાકૃત વ્યાકરણમ્ (અષ્ટમોઽધ્યાયઃ)

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાનું પ્રકાશન-૯૪મું રત્ન છે. સાચા અર્થમાં તે રત્ન જ છે કેમકે લેના
વિવિધ કારણો પ્રાકૃત ભાષાના અભ્યાસીને પુનિત ભાષાથી પ્રકાશિત કરે છે પ્રાચીન પ્રાકૃત ભાષાના
વ્યાકરણોમાં આ પુસ્તકનું અદ્વિતીય સ્થાન છે. અર્વાચીન વિદ્વાનોએ આ પુસ્તકને ખીરદાવ્યું છે.
અભ્યાસીને સંપૂર્ણ જ્ઞાન મળે અને તુલનાત્મક અભ્યાસ થાય તે માટે આ પુસ્તકમાં નવ
Appendices આવેલ છે જર્મન જેવા દેશમાં તેમજ મહાન વિદ્યાપીઠોની માંગ સારી છે. તેજ
તેનું મૂલ્યાંકન છે.

Price Rs. 25-00

Dolar 5-00

Pound 2-10

પ્રાપ્તિસ્થાન

શ્રી જૈન આત્માનંદસભા, ખારગેટ, ભાવનગર

મહાસતી સુરસુંદરી

લેખક : પૂ. મુનિશ્રી દાનવિજયજી મ. સા.

હસ્તિનાપુરનગરના મહારાજા અમરકેતુ રાજ્ય-સભામાં મુચુડની કલગી સભા શોભતા હતા. અમાલ્યો અને સામંતોના સમૂહમાં વચ્ચે બેઠેલા મહારાજાને પ્રતિહારીએ આવી નમસ્કાર કરીને કહ્યું કે રાજન્ ! કુશાગ્રપુરનો એક ચિત્રકાર આપને મળવા માંગે છે. રાજાએ કહ્યું ભલે ખુશીથી આવવા ધો.....

ધીમે પગલે એક તેજસ્વી ચિત્રકાર રાજ-સભામાં આવીને રાજા સન્મુખ બેઠાથ બેઠીને ઉભો રહ્યો, તેના મુખ પર તેજ તરી આવતું હતું. ચિત્રકાર ઘણો લાંબો કષ્ટભર્યો પ્રવાસ બેઠીને આવ્યો હતો, તેથી થાક અનુભવતો હતો. થાક અને નિરાશાની શ્યામરેખાઓ મુખ ઉપર અંકીત થઈ હતી છતાં તેના તેજમાં તે ઠંડઈ જતી હતી. તે ચિત્રકારે રાજા અમરકેતુનું મુખ જોઈ નિરાશામાં આશાનું કિરણ પ્રગટ્યું. થોડા દિવસો પહેલાં મહારાજા સુગ્રીવ અને કીર્તિવર્ધનની સભામાં જોયેલું દ્રશ્ય તેની આંખ સામું તરી આવ્યું. ત્યાંથી તે નિરાશ બની અહીં આવ્યો હતો. તે નિરાશા હજુ મુખ ઉપર દેખાતી હતી.

હે કૃપાળુ ! આપને ચિત્રકળા પ્રિય છે. માટે હું મારું ચિત્ર આપને બતાવવા અહીં આવ્યો છું. હે રાજન્ ! કળાનો ઉપાસક કળાની કિંમત જાણે છે. આપને મારું આ ચિત્ર જરૂર પ્રમશે તેવી મારી શ્રદ્ધા છે.

રાજાની આજ્ઞા થતાં જ આનંદીત થયેલો ચિત્રકાર પોતાનું તૈયાર કરેલ ચિત્ર રાજાના હાથમાં આપ્યું. ચિત્ર જોતાં જ રાજાના અંગે અંગમાં જણજણાટી વ્યાપી ગઈ ચિત્રપટ પર અંકિત કરેલી સુંદરીની મુખપ્રકૃતિ અને હાવભાવ

પર જાણે સાક્ષાત્ સ્વરૂપ હોય તેવો અનુભવ થયો. પણ ખીજી જ ક્ષણે રાજાએ પોતાની સ્વસ્થતા પ્રાપ્ત કરી લીધી અને કલ્પનાના સાગરમાં ડુબી ગયો. અને વિચારવા લાગ્યો કે આ ચિત્ર એ કાલ્પનિક ચિત્ર છે કે વાસ્તવિક હશે ? તેમ વિચારતાં વિચારતાં આ ચિત્ર પરત ચિત્રકારના હાથમાં આપવા પોતાનો હાથ લખાવ્યો. રાજાના મુખ પર રહેલા ભાવોને પ્રત્યુત્તર આપતા ચિત્રકારે કહ્યું રાજન્ ! આપે જે ચિત્ર નિહાળ્યું છે તે ખરેખર ચિત્ર નહિ પણ આ પૃથ્વીતટ પર સશરીરી જીવંત આકૃતિ વિદ્યમાન છે.

ચિત્રકારની વાત સંભળીને ઉત્સાહિત બનેલા રાજાએ ફરી તે ચિત્ર ધારી ધારીને જોયું. ક્ષણવાર આંખો મીંચાઈ ગઈ. રાજા કોઈ બુદ્ધિ જ દુનિયામાં ખેંચાઈ ગયો. પૂર્વના સંસ્મરણોની પ્રકર્શમાં મુર્છિત થઈ સિંહાસન પરથી નીચે ઢળી પડ્યો. સભામાં બેઠેલા સભ્યો અને સામંતોના શ્વાસ અદર થઈ ગયાં તેઓ દોડતા રાજા પાસે આવ્યાં. વિવિધ ઉપચારો કરવા લાગી ગયાં. સહુ કોઈ રાજસભામાં ભયભીત બની ગયાં. એક માત્ર ચિત્રકાર ચિત્રસેન નિર્ભય-તાથી મુખ પર આછું હાસ્ય રેલાવતો ઉભો છે. કેટલાક ચિત્રકારને ઘૂણાની દૃષ્ટિએ નિહાળવા લાગ્યાં. અને બોલવા લાગ્યાં કે આ ચિત્રકારના જ કારસ્તાન છે. તેને રાજસેવકોએ જકડીને બાંધીને એક બાગુ બેસાડી દીધો. રાજા પર અનેક ઉપચારો શરૂ થયા. ઘડી બે ઘડી વ્યતિત થતા રાજાએ આંખો ખોલી સહુના જીવમાં જીવ આવ્યો. રાજા બેઠો થયો. તેણે તો જાણે એક સુમધુર સ્વપ્ન નિહાળ્યું હોય તમ જાગૃત થયો, આનંદીત થયો. તેની દૃષ્ટિ ચિત્રકાર ઉપર પડી, તેને બંધનમાં જોઈ રાજાએ સેવકોને કહ્યું આ ચિત્રકારને કોણે બંધનમાં

નાખ્યો છે છોડી મૂકો તેને, સેવકોએ ચિત્રકારને છોડી મૂક્યો. ચિત્રકાર રાજા પાસે આવીને નત-મસ્તક બે હાથ જોડી આશુ સ્મિત કરી ઉભો રહ્યો. રાજાએ કહ્યું, હે ચિત્રસેન! તારા ચિત્રમાં કોઈ અજબ કળા ભરી છે, તે ચિત્રના પ્રભાવે જ હું મૂર્છા પામ્યો હતો. તે ચિત્રમાં જરૂર કોઈ સંકેત સમાયેલો છે. તું કોણ છે! ક્યાંથી આવ છે. અને કયા હેતુથી આ ચિત્ર લઈને પર્યાટન કરે છે?

હે નામવર! ક્ષમા કરજો....હું એક સામાન્ય કલાનો ઉપાશક છું. કુશાગ્રપુર મારી જન્મભૂમિ છે. અમારા રાજા ધનાવહે અસાર એવા સંસારનો ત્યાગ કર્યો ત્યારે રાજ્યનું સુકાન નરવાહનને માથે મૂકી એ નરવાહનની વહાલી બહેન કમલાવતી. તે મારા પિતા પાસે અભ્યાસ કરે છે. તેનું આ ચિત્ર લઈ હું દેશ-દેશાવરમાં ફરું છું.

રાજાન! અમારા રાજ્યમાં એક નિમિત્તજ્ઞ આવ્યા હતા. તેમનો અભિપ્રાય લેતા તેઓએ પાતાની જ્ઞાન શક્તિ દ્વારા જણાવ્યું કે, આ કુંવરી કમલાવતીનું ચિત્ર તૈયાર કરાવી દેશ-દેશાવરના રાજા-ગાન જોવા મોકલો અને જે આ ચિત્ર જોઈ મૂર્છા પામે તે જ રાજા કમલાવતીનો ભરથાર થશે. ઘણા ગામ-નગરોથી ફરતો ફરતો અહીં આવ્યો અને આજે એ કાર્ય સિદ્ધ થયું છે. અને એ નિમિત્તજ્ઞનું કથન સત્ય નીવડ્યું છે.

હે રાજાન! ભાગ્યવિધાતાએ રૂપરૂપના અંબાર સમી દેવાંગના સદૃશ કમલાવતી આપના ભાગ્ય માટે જ સજી છે. ચિત્રકારની વાત સાંભળી રાજા અમરકેતુના હયામા આનંદ સમાતો નથી.

(કમશ:)

પ્રગટ થઈ ચૂકેલ છે

સુમતિનાથ ચરિત્ર ભાગ-૧ લેા તથા શ્રી સુમતિનાથ ચરિત્ર ભાગ-૨ જે જેની મર્યાદિત નકલો હોવાથી તાત્કાલિક મંગાવી લેવા વિનંતી છે. અને તે બન્ને ભાગો મૂળ કીંમતે આપવાના છે.

શ્રી સુમતિનાથ ચરિત્ર ભાગ-૧ (પૃષ્ઠ સંખ્યા-૨૨૪) કીંમત રૂપિયા પંદર.
શ્રી સુમતિનાથ ચરિત્ર ભાગ-૨ જે (પૃષ્ઠ સંખ્યા-૪૪૦) કીંમત રૂપિયા પાંત્રીશ.
તે બન્ને ભાગો એકી સાથે મંગાવી લેવા વિનંતી છે.

: - સ્થળ - :

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા

દે. ખારગેટ : ભાવનગર : (સૌરાષ્ટ્ર)

તા. ક. : બહાર ગામના ગ્રાહકોને પોસ્ટેજ ખર્ચ અલગ આપવાનો રહેશે.

પર્યુષણ પર્વમાં તપ

લે. લી. ગી. શેઠ

આ પર્વમાં તપનું સ્થાન ઘણું મહત્વનું છે. તે ઉપયુક્ત પણ છે. બાહ્યાશ્વતર તપના પ્રકારના બળથી, સ્વરૂપમાં વિશ્રામ કરવો, સ્વરૂપમાં રમવું, સ્વરૂપમાં ચરવું, સર્વપ્રકારના તરંગોનો અભાવ કરવો—અર્થાત્ પરભાવ અને પરપદાર્થોની ઇચ્છાનો અભાવ કરવો અને ચૈતન્યમાં પ્રતપન કરવું તે તપ છે.

તે તપના બળથી, કોંધાદિ શત્રુઓથી જેનો પ્રતાપ ખંડાય નહિ, હીણો થાય નહિ, એવા આત્માનું નિજસ્વરૂપમાં તપવું અર્થાત્ સ્વરૂપમાં રહીને દેહીપ્યમાન થવું. અને અલોકિક આત્મ-વિજય પ્રાપ્ત કરવો તેને સર્વજ્ઞ ભગવંતોએ તપ કહ્યું છે.

આવા પ્રકારનાં તપમાં પ્રવર્તતા અંતરંગ પારણામોની શુદ્ધિ થાય છે અને આત્મ ઉપયોગ શુદ્ધ બને છે.

પર્યુષણ પર્વમાં જે ધર્મનુષ્ઠાન કરવામાં આવે તેમાં નિઃશલ્યતા હોવી જોઈએ. તત્વાર્થ સૂત્ર અધ્યાય ૭ માં પ. પૂ. શ્રી ઉમાસ્વામીએ પ્રરૂપ્યું છે કે

“ નિઃશલ્યો વ્રતી ”

એટલે કે વ્રતી ત્રણ શલ્ય રહિત હોય.

૧. માયા ૨. મિથ્યાત્વ ૩. નિદાન.

વ્રત હોવા છતાં, હૃદયમાં કપટભાવ કે કુટિલતા હોય તે માયા શલ્ય છે, દ્રવ્યનો જે સ્વભાવ છે તેથી વિપરીત માનવું એટલે કે દ્રવ્ય જેમ છે તેમ ન માનવું. અને જેમ નથી તેમ માનવું તથા અમૂર્તિક અસંખ્ય પ્રદેશી, પ્રસિદ્ધ જ્ઞાનાદિ શુણોનો ધારક અનાદિ નિધન વસ્તુ ચૈતન્ય અમત્કાર છે તેજ હું છું, મારું જ સ્વરૂપ છે એવું જેને બાન નથી તથા શરીરાદિ, પુત્રકલત્રાદિ તે સઘળાં મારાં છે એવું માનવું તે મિથ્યાત્વ શલ્ય છે.

વર્તમાનમાં વ્રત, નિયમ, બ્રહ્મચર્યાદિનું પાલન કરીને તેનાથી પરભવમાં મને દેવલોક મળે, સુખ મળે એવી પુણ્યસુખની અભિલાષાયુક્ત વ્રતાદિ થાય તો તે નિદાનશલ્ય છે.

દેવલોક મળે એવી ભાવનાથી તો તેણે સંસારનો જ આદર કર્યો, કારણ કે દેવલોક પણ સંસારજ છે.

તેથી કોઈ પણ અનુષ્ઠાન કરતાં, સંસારના સુખની ઇચ્છા ન રાખતાં આત્મશુદ્ધિ અને આત્મસિદ્ધિની એક માત્ર ભાવના રાખીને યથાશક્તિ આત્માની આરાધના કરવી જોઈએ. જેથી આત્માને મોક્ષ સંપ્રાપ્ત થાય.

માટે આ ત્રણે શલ્યનો ત્યાગ કરવો જોઈએ.

ક્ષમા યાચના

આ માસિક અંકમાં કોઈ અશુદ્ધિ રહી ગઈ હોય અથવા કોઈ ક્ષતિ, મુદ્રણ દોષ હોય તો તે માટે મનસા, વચસા, મિત્ત્રામિ દુઃસ્કંડમ્.

મુશ્રાવકની મહેરબાની

ભવ્ય-આત્મા મોક્ષાભિલાષી હોય જ. પણ મુક્તિ મળે તે પહેલાં તે શું ઇચ્છે ?

સુખ વિલાસના સાધનો ?—નહીં. ભોગોપ-ભોગ ? નહીં.

જૈનધર્મથી વિયુક્ત ચક્રવર્તીપણું પણ નહીં.

જૈન ધર્મ વડે વાસિત દાસ-સેવકપણું પણ રાજસત્તા, રાજવૈભવ, ધનવૈભવ કરતાં અનેકમણું સારું. ભવ્ય-આત્મા ઇચ્છે શ્રાવક-કુળમાં જન્મ; કેમકે ત્યાં હોય સદાચાર, ધર્મશ્રદ્ધા, પાંચ મહા-વ્રતની જાણકારી, તીર્થંકર ભક્તિ, સુશુરની સમજણ અને તેમની વૈયાવચ્ચ.

સુદર્શન શેઠ પૂર્વભવમાં કેણુ હતો ? શેના બળે શ્રેણીને ત્યાં જન્મ થયો ? શેના જાપથી ઋદ્ધિ, સુકુળ વગેરે પ્રાપ્ત થયા ?

x x x

અંગ દેશની શૃંગારભૂત અંખા નામે નગરી. સંપત્તિનો પાર નહીં. રાજ દધિવાહનનું પ્રતિ-પાલન. શત્રુઓ તેના નામથી નાસે. પરિણામે શાંતિ, સુખ, સલામતીના પૂરનું પ્રજ્ઞાલન નગરી મહાણુ. ભયથી કંપ કયાંય નજરે ન પડે. કંપ દેખાય તો માત્ર ધ્વજમાં.

રતિના ગર્વનો નાશ કરવાને સમર્થ અભયા નામે રાજાની પટરાણી.

ત્યાં વસે જૈન શાસનની ઉપાસનામાં તત્પર ધનિક શ્રેષ્ઠી ઋષભદાસ. પવિત્ર અને ધર્મકાયમાં સાથ આપનારી અર્ધદાસી નામે તેમની પત્ની. નામે તેમજ કર્મે સુભગ નામનો વફાદાર સેવક. ભેસો ચરાવવાનું તેનું કામ. સરળ સ્વભાવી, શ્રદ્ધાવાન અને નિષ્કપટી એવા સુભગનું કામ સહુને ગમે.

માઘ માસનો સમય. સુભગની ભેસો આંનંદથી

ચરે. ઠંડીનું જોર પણ સારું. અચાનક સુભગની નજર મહારાજ પર પડી.

સણુણી સંધ્યા વિધવિધ રંગોળી પૂરી ચાલી ગઈ સુભગને વિચાર આવ્યો, “આવી ઠંડી રાત્રિ મુનિ મહારાજ કેવી રીતે વીતાવશે ?”

સજ્જતા, ઋણુતા મુનિભગવંત પ્રત્યે ભક્તિ-ભાવ પ્રકટાવી રહી હતી. આ સ્થિતિમાં તે ભેસો સાથે ઘેર આવ્યો.

પ્રભાત થયું, ફરી ભેસો લઈ વનપ્રદેશમાં આવ્યો. ત્યાં કંદર્પનું દમન કરે એવા મહાસ્વરૂપ-વાન્ મુનિનું દર્શન થયું. આનંદ પૂર્વક વંદન કર્યું. સૂર્યનો ઉદય થતાં જ ‘નમો અરિહંતાણું’ બોલતા મુનિ કાર્યોત્સર્ગ પારીને આકાશમાં ઉત્પત્તિ ગયા. સુભગને ખાત્રી થઈ કે આ અક્ષરોજ આકાશગામિની વિદ્યા છે. અંતઃકરણમાં ભાવપૂર્વક ધાર્યા. સૂતાં, ખેસતાં, જતાં, આવતાં હંમેશ તે વાક્ય સુભગ સંભાર્યા કરે.

એક વખત શેઠે પૂછ્યું, “હે વત્સ ! તું વારંવાર શો જાપ કરે છે ?”

સુભગે કહ્યું, “શેઠજી ! મુનિ પાસેથી ગગન-ગામિની વિદ્યા સાંભળી છે—તે સંભાર્યા કરે છું.” શેઠે તમામ વિગત જાણી. પછી કહ્યું, “હે સુભગ ! તે વિદ્યા તો સર્વઘણિત આપનારી છે. બધા જાપમાં તે ઉત્તમ જાપ છે.” પછી સુભગને આખો નમસ્કાર મંત્ર શિખવ્યો. જોયું—શ્રાવકના સાનિ-ધ્યનું ફળ ?” હર્ષિત બનેલ સુભગ, નિર્મળ મનથી પરાવૃત્તિ કરવા લાગ્યો. આ રીતે પોતાના દાસ-પણાન સાર્થક કરતો સુભગ દિવસો વીતાવતો.

એવામાં વર્ષાઋતુનું આગમન થયું. સુભગ નિભર્યાપણે ભેસો સાથે નગર બહાર નીકળ્યો, તે સમયે પૃથ્વી ઉપર ભેસો અને આકાશમાં મેઘઘટા

એક સ્વરૂપવાળી થઈ હતી. વનમાં ઉન્નત લેસો નદીના સામે કાંઠેના પારકા ખેતરમાં પેઠી, તેમને પાછી વાળવા, સુલગે નદીના જળમાં પડતું મૂક્યું. ત્યાં પાણીમાં રહેલ ખીલો તેના પગને વીંધી ગયો. મમલેદથી નમસ્કાર, મંત્રને સંભારતો સુલગ તત્કાળ મૃત્યુ પામ્યો. પણ અંત-અવસ્થામાં તેનું ચિત્ત નમસ્કાર મંત્ર ઉપર દૃઢ રાગવાળું હતું. પરિણામે ઋષભદાસ શેઠને ઘેર અહાંદાસીના ઉદરમાં પુત્રપણે ઉત્પન્ન થયો.

જુઓ, શુદ્ધ સંસ્કારના અને શ્રાવકકુળના સંસર્ગના ઉત્તમ ફળ!

ગર્ભસ્થિતિ પૂર્ણ થયે, દર્શન માત્રથી ચંદ્રની જેમ સર્વને સુખ આપનાર પુત્ર પ્રસન્ન્યો. માત-પિતા એ નામ રાખ્યું ‘સુદર્શન’ શીલ સાચવવા, ગમે તેટલા ઉપસર્ગો આવ્યા છતાં ડગ્યા નહિ. કપિલા અને અભયા અને દેવદત્તાની કુ-રીતિ-નીતિને થાપ આપી શીલનો મહિમા જગતભરમાં પ્રસિદ્ધ કર્યો. વ્યંતરી થયેલ અભયાએ મુનિપણમાં રહેલ સુદર્શન મુનિને અનેક ઉપસર્ગ કર્યા, છતાં અડગ રહી ધ્યાનરૂપ અનલમાં કર્મનો ક્ષય કરી, કેવળ-જ્ઞાન પ્રાપ્ત કર્યું.

“ચરિતાવળી”

ચિંતન કણિકાઓ

કોટી વર્ષનું સ્વપ્ન પણ જાયત થતાં શમાય,
તેમ વિભાવ અનાદિનો, જ્ઞાન થતાં દૂર થાય.

દયા, શાંતિ, સમતા, ક્ષમા, સત્ય, ત્યાગ, વૈરાગ્ય
હોય મુમુક્ષુ ઘટ (વેષે, તેહ સદા સદાય સુખગ્ય.

પ્રગટ થઈ ચુકેલ છે

શ્રી શ્રીપાળ મહારાજનો રાસ પ્રગટ થઈ ચુકેલ છે જેની મર્યાદિત પ્રતો હોવાથી તાત્કાલિક મંગાવી લેવા વિનંતી. મૂળ કીમતે આપવાનો છે. તેની મૂળ કીમત રૂપિયા વીસ રાખેલ છે; તો તાત્કાલિક મંગાવી લેવા વિનંતી.

—: સ્થળ :—

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા

કે. ખારગેટ : ભાવનગર : (સૌરાષ્ટ્ર)

તા. ક. : બહાર ગામના ગ્રાહકોને પોસ્ટેજ ખર્ચ સહીત રૂપિયા ચોવીસ અને વીસ પૈસાનું મનીઓર્ડર કરવા વિનંતી.

યુગદષ્ટા આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસૂરશ્વરજી મહારાજ સા.

જગતમાં મહાપુરૂષોનું કર્તવ્ય માત્ર પોતાનું જ નહિ પણ બીજાનું કલ્યાણ પણ કરવાનું હોય છે. જીવનને કલ્યાણ માર્ગે વાળવાનું એમનું ધ્યેય હોય છે. અને એ ધ્યેયની પૂર્તિ માટે જ તેઓ સતત કાર્યશીલ રહે છે. આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસૂરશ્વરજી એક એવા મહાપુરૂષ હતા જેમણે જૈન સમાજને ધર્મમાર્ગે વાળવામાં અને સમાજનો સર્વાંગી ઉત્કર્ષ સાધવામાં પોતાના જીવનની પળાપળ ખર્ચી દીધા એમનું જીવન અનેક વ્યક્તિઓ માટે માર્ગદર્શક દીવાદાંડીરૂપ બન્યું હતું. શુજરાત, સૌરાષ્ટ્ર, મેવાડ, મારવાડ, અને વિશેષરૂપે પંજાબમાં પગપાળા સફર કરી તેમણે ઠેર ઠેર શિક્ષણ સંસ્થાઓ ઉભી કરી, સંગઠન સાધવા ઉપદેશ આપ્યો. મતમતાંતરે છોડીને જૈન સમાજને એક થવાની પ્રેરણા આપી અને જ્ઞાનની જવલંત જ્યોત પ્રગટાવી. એમણે અંધકારમય જીવનમાં જ્યાંતે પ્રસારી નૂતન વાતાવરણ પેદા કરવામાં પોતાના અખુટ શક્તિને ખર્ચી નાખી હતી.

આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસૂરશ્વરજીનો જન્મ વડોદરામાં વિ. સ. ૧૯૨૭ની કાર્તિક સુદ બીજને દિવસે થયો હતો. એમના પિત્રા શ્રી દિપચંદ્રભાઈ અને માતા ઇચ્છાબાઈનું જીવન ધર્મપરાયણ હતું. ચંદલ આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસૂરશ્વરજીમાં પણ બાળપણથી જ ધર્મસંસ્કાર પડ્યા હતા. શિશુ અવસ્થામાં બાળાનું નામ છગનલાલ રાખવામાં આવ્યું હતું. છગનલાલને માતા પિતાની સ્નેહમય શીતલ છાયા લાંબો સમય મળી નહીં, નાનપણમાં જ એમણે પ્રથમ પિતા અને પછી માતાનો આધાર ગુમાવ્યો. માતાના અંતિમ ઘડીએ છગનલાલે એની પાસે જઈને પૂછ્યું કે આ સસારમાં કોને સહારે તું મને છોડીને જઈ રહી છે? ત્યારે ધર્મપરસ્ત માતાએ જરાયે અચકાયા વિના પોતાના ખ્યારા પુત્રને જવાબ આપ્યો કે અહંતનું શરણ સ્વીકારજે. માતાના આ શબ્દોએ બાળકને એના ભાવિ જીવનની દિશા બતાવી દીધી. ભવિષ્યમાં આ બાળકે માતાના અંતિમ વચનને એનામાં જે બીજરોપણ કયું હતું એને સંવર્ધિત, પલ્લવિત કરાને પોતાના જીવનને જૈન શાસનની સેવામાં સમર્પિત કરી દીધું,

છગનલાલે નાનપણથી આત્મકલ્યાણની લગની લાગી હતી. એવામાં પંદર વર્ષની ઉંમરે એક મહાન ક્રાંતિકારી જૈન મુનિના વ્યાખ્યાનરૂપ અમૃતનું પાન કરવાનો એમને અવસર મળ્યો. એમના એક એક શબ્દે એના હૃદયમાં આસન જમાવી દીધું. જૈન મુનિની બહુસરી વાણીએ છગનને અત્યંત બધે જકડી રાખ્યા કે વ્યાખ્યાન પુરું થતાં આખો હોલ ખાલી થઈ ગયો ત્યારે તે ત્યાં જ બેઠા રહ્યા. શુક્રવર ત્રા આત્મારામજી મહારાજે આ કિશોરને જોયો એમને થયું કે કેઈ દુઃખી વાવવહાળ પુત્રને પોતાના ગરબ જલાવની પૂર્તિ કરાવી આપવાનું કહેવા માટે ગેઠો લાંગે છે. પરંતુ જ્યારે એ નાચુવકે જ લીરણથી કહ્યું કે, એને તો આત્મકલ્યાણરૂપી ધનની આવશ્યકતા છે ત્યારે દીર્ઘદષ્ટિવળા મહાત્મા તરત જ પામી ગયા કે આ નવયુવકના અંતકરણમાં સાચા વૈરાગ્યની જ્યોત પ્રકાશે છે જેનાં સોનેરી કિરણો સમાજ, દેશ અને દુનિયાનું હિત કરશે.

છેવટે અનેક અવરોધો પાર કરીને છગનલાલે શુરૂ આત્મારામજી મહારાજ પાસે વિ. સં.

૧૯૪૪માં રાધનપુરમાં દીક્ષા લીધી, એમને વલ્લભવિજય નામ આપવામાં આવ્યું અને મુનિશ્રી હર્ષવિજયજી એમના ગુરૂ બન્યા.

દીક્ષા લીધા પછી તરત જ તેઓ શાસ્ત્રોના અભ્યાસમાં લાગી ગયા ભગીરથ પરિશ્રમ, નૈષ્ઠિક વિનય અને તનમયતાથી એમણે શાસ્ત્રોનું અધ્યયન કર્યું. વિ. સં. ૧૬૫૩માં આચાર્ય શ્રી આત્મારામજીનો સ્વર્ગવાસ થયો. એમણે અંતિમ સમયે મુનિશ્રી વિજયવલ્લભને પંજાબમાં જૈન શાસનના સંરક્ષણ અને સર્વધર્મના કામમાં લાગી રહેવાનું તેમજ પંજાબની સંભાળ લેવાનું સોંપ્યું હતું, એ શિક્ષણ પ્રચાર માટે ઠેરઠેર સરસ્વતી મંદિરોની સ્થાપના કરાવવામાં સહાયક થવાનો આદેશ પણ ગુરૂવર્યે આપ્યો હતો.

ગુરૂદેવના આ આદેશને શિરોધાર્ય કરીને મુનિશ્રી વિજયવલ્લભજી પોતાના નિર્ધારિતા કાર્ય-ક્ષેત્રમાં ફૂટી પડ્યા. એમણે ભારતના બુદ્ધા બુદ્ધા પ્રાન્તોની પહયાત્રા કરી અને સત્ય અને અહિંસાની જ્યોતિનાં દર્શન લોકોને કરાવ્યા. જૈન ધર્મ અને જૈન સંઘ પર થતા પ્રહારોથી એની રક્ષા કરી દેશમાં ઠેર ઠેર શિક્ષણ સંસ્થાઓની સ્થાપના કરવા માટે પ્રેરણા આપી. સને ૧૯૪૭માં દેશના ભાગલાં થતાં પંજાબમાં જે હત્યાકાંડ થયો એમાંથી જૈન સંઘને સાંગોપાંગ બહુર લાવવાનું કામ પણ એમણે નિર્ભયતાથી કર્યું. થોડાક સમયમાં જ તેઓ પોતાની સેવા ભાવનાથી સંઘના હૃદયસત્રાટ બની ગયા અને સંઘે પોતાની કૃતજ્ઞતા પ્રગટ કરવા માટે લાહોરમાં એમને વિ. સં. ૧૯૮૧માં “આચાર્ય”ની પદવીથી વિભૂષિત કર્યા.

આચાર્યશ્રીએ તપ અને વૈરાગ્યની આરાધનાની સાથે સાથે સમાજના ઉત્કર્ષ માટે ઉપયોગી, લાભકારક, રચનાત્મક પ્રવૃત્તિઓ પણ કરી હતી એમણે ઠેરઠેર શિક્ષણ સંસ્થાઓની સ્થાપના કરાવવા ઉપરાંત નવા મંદિરોનું નિર્માણ, જીર્ણોદ્ધાર તેમજ સાહિત્ય પ્રકાશન પર પણ ધ્યાન આપ્યું હતું. એક વિશેષ કામ એમણે પીડિત મધ્યમવર્ગના ઉત્કર્ષનું અસહાય વિધવાઓને અને બેકારોને મદદ આપવાનું કર્યું હતું.

આચાર્યશ્રીએ વસ્તુતઃ પોતાના ૮૪ વર્ષના જીવનકાર્ય દરમિયાન આત્મકલ્યાણની સાથે સાથે જૈન સમાજના ઉત્કર્ષ માટે અનોખું કામ કર્યું હતું. જૈન શાસનને ઉન્નતિના અનેક માર્ગો બતાવ્યા હતા અનેકવિધ સંસ્થાઓ સ્થાપવાની પ્રેરણા આપી જૈન સમાજને આગળ લઈ જવાનું અતિ મહત્વનું કામ કર્યું હતું. અંત સુધી તેઓ આ કામમાં રત રહ્યા હતા. વૃદ્ધવસ્થા પણ એમને પરાજિત કરી શકી નહોતી છેવટે વિ. સં. ૨૦૧૧માં મુંબઈમાં નવકાર મંત્રનો જાપ કરતાં એમણે પોતાના ભૌતિક દેહનો ત્યાગ કર્યો અને અમરત્વ પ્રાપ્ત કર્યું.

ગુણાનુવાદની સભા
શનીવાર તા. ૧-૧૦-૮૩ સવારે ૯/૧૫ કલાકે
સ્થળ શ્રી ગોડીજી ઉપાશ્રય મુંબઈ

રવિવાર તા. ૨-૧૦-૧૯૮૩ના શ્રી ગોડીજી
દેરાસર, વિજય વલ્લભચોકથી શોભાયાત્રામાં
નીકળીને ભાયખાલા સમાધી મંદીર જશે
પછી ૯/૩૦ કલાકે ભાયખાલાના રંગમંડપમાં
જાહેરસભા

ભાવનગર નૂતન ઉપાશ્રયે પૂજ્યપાદશ્રીની શુભ નિશ્રામાં અનુમોદનીય શાસનપ્રભાવના

પરમ પૂ. આ. ભ. શ્રી વિજયભેરપ્રભસૂરીજીવરજી મ. સા. આદિનો જેઠ વદ ૧૧નાં ભવ્ય ચાતુર્માસ પ્રવેશ. શહેરના માર્ગો તથા બજારો કમાનો, ધન-પતાકા તથા બોર્ડો દ્વારા શણગારેલ, અનેક ગહૂંલીઓ અને પ્રવચન બાદ સંધપૂજા. પ્રવેશ નિમિત્તે આયંબિલ અને રૂ. ૧/- ની પ્રભાવના. પૂજ્યપાદશ્રીના વરદ હસ્તે નાણુ માંડવાપૂર્વક પૂ. મુનિશ્રી દાનવિજયજી મ. સા. તથા પૂ. મુનિશ્રી સિંહસેનવિજયજી મ.ને પંચમાંગ શ્રી ભગવતીસૂત્રના યોગોદ્ધનમાં મંગલ પ્રવેશ. પ્રવચન બાદ સંધપૂજા-પ્રભાવનાદિ થયેલ. ચૌમાસી ચૌદશના ૫૧ પૌષધવાળા દરેકને રૂ. ૫/- ની પ્રભાવના. અઘાવધિ લગભગ ૧૦ સંધપૂજન થયેલ. પૂજ્યપાદ આચાર્યભગવંતશ્રી દરરોજ સુંદર શૈલીમાં શ્રી સૂર્યહાસસૂત્રની આગમ-વાચના કરમાવે છે. પૂ. સાધુ-સાધ્વીજી મ. તથા ભાવુકો સારો લાભ લે છે.

દરરોજ-(૧) પૂ. ગણિ. શ્રી ઇન્દ્રસેનવિજયજી મ. સા. આત્મપ્રબોધ તથા ભાવના-ધિકારે શ્રી સમરાદિત્યકેવળી ચરિત્રનું વાંચન વિશદ શૈલીમાં કરે છે. તેમજ દર રવિવારે વિવિધ: વિષયો ઉપર બપોરના બહેર વ્યાખ્યાન આપે છે. શ્રોતાજનો ઉલટલેર સારી સંખ્યામાં લાભ લે છે. (૨) પ્રતિક્રમણમાં પૂજ્યશ્રીની પ્રેરણાથી ૭૫ ભાવુકો દરરોજ લાભ લે છે. અને ૨૫ ન. પૈસાની પ્રભાવના થાય છે. (૩) ગુદા ગુદા ભાવુકો તરફથી ગહૂંલી દરરોજ થાય છે. (૪) સળંગ અઢમ તપ ચાલુ છે. અને તેમનું રૂ. ૧૧, શ્રીફળ અને ૫૦૦ ગ્રામ સાકર આપવા દ્વારા ભાવલીનું બહુમાન થાય છે. અમદાવાદ-પાંજરાપોળથી ભાવુકો સારી સંખ્યામાં વંદનાર્થે પધારેલ અને સંધપૂજા કરેલ.

અષાઠ વદ ૮ના અરિહંત લગ્ના ૧૨ના હજાર જાપપૂર્વક ખાદીનીવીમાં ૩૭૫ થયેલ દરેકને રૂ. ૧-૧ પ્રભાવના અષાઠવદ ૧૪ના શ્રી સિદ્ધચક્ર લગ્ના ૩૩૫ આયંબિલ દરેકને રૂ. ૧-૧ની પ્રભાવના પૂજ્યપાદશ્રીના આજ્ઞાથી પૂ. મુનિશ્રી હિતવર્ધનવિજયજી મ. સા. તથા પૂ. મુનિશ્રી હિરણ્યસેનવિજયજી મ. સા. હાલ શાસ્ત્રીનગર ચાતુર્માસની આરાધના સુંદર અને અનુમોદનીય કરાવી રહેલ છે. વિવિધ તપશ્ચર્યાદિ પણ ચાલુ છે.

શ્રા. સુ. ૩-૪-૫ના શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ લગ્ના અઢમતપની સામુદાયિક આરાધના કરાવેલ તેના અતરવાયણા શેઠ વનમાળી ગોરધન, સલોત બદવજી અંદરજી, શેઠ ગીરધરલાલ વેલચંદ તરફથી થયેલ ને તેના પારણા શેઠશ્રી જે કે ભાવસાર તરફથી થયેલ રૂ. ૧૬/ની પ્રભાવના થયેલ હતી શ્રા. સુ. ૧૨ રવિના રોજ પંચપરમેષ્ઠીના ઉપવાસ કરવેલ હતા શ્રા. વ. ૫ રવિના રોજ અરીહંતપદની આરાધના કરાવેલ હતી. ખીરના એકાસણા થયેલ ને તેના લાભ શેઠ પ્રેમચંદ છગનલાલ હ: હપંદભાઈએ તથા એકભાઈએ લીધેલ હતો. પ્રભાવના થયેલ પર્વાધિરાજ પન્નસણા મહાપર્વની આરાધના ઘણી જ અનુમોદનીય થયેલ હતી આઠે દિવસ વ્યાખ્યાનમાં પ્રતિક્રમણમાં બુદ્ધા ગુદા ભાઈઓ તરફની પ્રભાવના થયેલ કટપસૂત્ર તથા ખારસાસૂત્રની ઉછામણી ઘણી જ સારી રીતે થયેલ હતી સંવત્સરિક પ્રતિક્રમણમાં શ્રીફળની તથા રૂ. ૧૧ ની પ્રભાવના થયેલ હતી પર્યુસણ મહાપર્વમાં થયેલ તપસ્યાની અનુમોદના નીમીત્તે ભાદરવા વદ ૬થી ૧૧ સુધીનો પંચાલિકા મહોત્સવ થનાર છે. ભાદરવા વદ ૧૧ના રોજ ભક્તામર મહાપૂજન ભણાવવામાં આવશે. વ્યાખ્યાન બાણી રોજ ચાલે છે શ્રોતાઓ સારો લાભ લે છે.

ભાવનગર ગોડીજી જૈન ઉપાશ્રય

૫૦ પૂ. આચાર્યદેવ વિ. નયપ્રભસૂરિ મં.સા. ૫૦ ગણીયરોદેવ વિ. મં.સુ. લઙ્ઘિવિજય. બાલમુનિજયપ્રભ વિ. મં. આદિ ગોડીજી જૈન દેરાસર કમીટીની અત્યંત આગ્રહભરી વિનંતિને માન આપીને ચાતુર્માસ પધારતાં લઘુ સામૈયા સહિત પધારતાં ઠર ઠર ગુંડૂલીઓ થયેલ. માંગલિક પ્રવચન બાદ એન. સૂર્યકાંત ચા.વાળા તરફથી સંઘપૂજન થયેલ પ્રવેશના દિવસથી શેઠ ગીરધરલાલ પીતામ્બર પરિવાર તરફથી સળંગ અઢમ તપની આરાધના શરૂ કરાવેલ ને રૂ. ૧૧ શ્રીફળ-સાકરનો પડો આપીને તપસ્વીનું બહુમાન થાય છે.

ચાતુર્માસના મંગળ નિમિત્તે સંલોત પોપટલાલ રવજીભાઈ તરફથી આયંબિલ કરાવેલ. પ્રભાવના થયેલ.

અ. સુ. ૧૪/૧૫ના શ્રી સિદ્ધગીરી ભગવતના છટ્ટ કરાવેલ સંખ્યા ૨૦૮ થયેલ. સંઘવી રસિકલાલ છેટાલાલ તરફથી પારણા થયેલ રૂ. ૪ની પ્રભાવના થયેલ.

અ. વ. ૬ના શેઠ રતીલાલ ચત્રભુજ હ. પુષ્પાગ્રેન તરફથી ખાટી (નીવી) કરાવેલ ૩૫૦ જણાએ લાલ લીધેલ પ્રભાવના થયેલ વ્યાખ્યાનમાં શ્રી વર્ધમાનદેશના તથા ભાવનાધિકારે શ્રી શાંતિનાથચરિત્ર વાંચવાનું શરૂ કરેલ તેનો લાલ સંલોત ચુનીલાલ રતીલાલે લીધેલ. સૂત્ર વાંચનના દિવસે શાંતિભાઈ (અમીરીપાનવાળા)એ સંઘપૂજન કરેલ. રોજ વ્યાખ્યાનમાં પ્રભાવના થાય છે. જનતા સારો લાલ લે છે દર રવિવારના વિવિધ પ્રકારની આરાધનાઓ થાય છ પૂ. આચાર્ય મં. વ્યાખ્યાન વાંચે છે. અ. વ. ૧૪ના રોજ પંચપરમેષ્ઠીના ૧૦૮ ઉપવાસ કરાવેલ, દરેકને પ્રભાવના થયેલ.

શ્રા. સુ. ૪-૫-૬ પ્રગટ પ્રભાવી શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ ભગવાનના સામુદાયિક અઢમ તપની આરાધના, અખંડ જપ, અતરવાયણા, પારણા સ થે રૂ. ૧૬ની પ્રભાવના થયેલ.

શ્રા. સુ. ૧૧ સામુદાયિક આયંબિલ તપ. શ્રા. સુ. ૧૩ સામુદાયિક ખીરના એકાસણા

શ્રા. વ. ૪ સામુદાયિક દ્વીપક વ્રતના એકાસણા આદિ વિવિધ તપશ્ચર્યાઓ થયેલ છે.

લેખિત ધનામો પરીક્ષા

જૈન ધર્મ અને દર્શનના કર્મ વિજ્ઞાનાદિ વિવિધ વિષયોના પ્રાથમિક જ્ઞાન અને અભ્યાસાર્થે શ્રી મહાવીર વિદ્યાર્થી કલ્યાણ કેન્દ્ર તરફથી “જૈન દર્શન” તથા “કર્મતણી ગતિ ન્યારી” પુસ્તિકાને આધારિત પરીક્ષાનું આયોજન તા. ૨૬ નવેમ્બર તથા ૨૭ નવેમ્બરના રોજ કરવામાં આવ્યું છે.

ભારતભરમાંથી કોઈપણ ઉંમરના કોઈ ભાઈબહેન ન તબતના લેહલાવ વિના આ પરીક્ષા ફોર્મ તથા પુસ્તિકાઓ સંસ્થાની ઓફિસ શ્રી મહાવીર વિદ્યાર્થી કલ્યાણ કેન્દ્ર, ૩૮, વસંત વિલાસ ખીજે માળે, ડો. ડી. ડી. સાહે માર્ગ, મુંબઈ ૪ તેમજ શ્રી આત્માનંદ જૈન ઉપાશ્રય, ઘડીયાળી પોળ, મનો શેરી વડોદરા, તેમજ અન્ય સેન્ટરોમાંથી પ્રાપ્ત થઈ શકશે. આ પરીક્ષાઓ મુંબઈ, વલસાડ, સુરત, વડોદરા, અમદાવાદ, ખંભાત, ભાવનગર, પૂના વિગેરે સ્થળોએ લેવામાં આવશે. પરીક્ષામાં ભાગ લેનાર દરેકને ધનામો તેમજ પહેલા પાંચ આવનારને વિશિષ્ટ ધનામો આપવામાં આવશે.

લિ. શ્રી મહાવીર વિદ્યાર્થી કલ્યાણ કેન્દ્ર

(ટાઇટલ પેજ ૨ નું ચાહુ)

આચાર્યદેવ શ્રીમદ્ વિજયમેઘસૂરીશ્વરજી મહારાજના શિષ્યરત્ન પૂજ્યપાદ ગુરૂદેવ મુનિરાજ શ્રી ભુવનવિજયજી મહારાજના શિષ્ય પૂં મુનિરાજશ્રી જંબૂવિજયજી મહારાજ તેમના શિષ્ય પૂં મુનિશ્રી દેવસદ્રવિજયજી મહારાજ પૂં મુનિશ્રી ધર્મચંદ્રવિજયજી મહારાજ વિનયધરવિજયજી મહારાજ તથા મુનિશ્રી બાહુવિજયજી મહારાજ આ વર્ષે (વિક્રમ સંવત ૨૦૩૬) અહિં ચાતુર્માસ માટે પધારેલા છે.

તેમજ શ્રી ગિરનારતીર્થોદ્ધારક પૂજ્યપાદ આચાર્યદેવ શ્રીમદ્ વિજયનીતિસૂરીશ્વરજી મહારાજના શિષ્ય પૂજ્યપાદ તપસ્વી આચાર્ય મહારાજ શ્રીમદ્ વિજય મંગલપ્રભસૂરીશ્વરજી મહારાજના આજ્ઞાવર્તિની પૂં સાધ્વીજી શ્રી લાભશ્રીજી મહારાજના શિષ્યા પૂં સાધ્વીજી શ્રી મનોહરશ્રીજી મહારાજ તથા પૂં સાધ્વીજી શ્રી સૂર્યપ્રભાશ્રીજી મહારાજ પણ અહિં ચાતુર્માસ માટે પધારેલા છે.

પરમકૃપાળુ પરમાત્મા શ્રી શાંતિનાથ ભગવાનની પરમકૃપાથી નાનકડા ૧૦ ઘરના સંઘમાં પણ શ્રી પર્યુષણપર્વની આરાધનારૂપે આ વર્ષે ૧૭ માસક્ષમણ, એક પચીસ ઉપવાસ, એક એકવીસ ઉપવાસ, ૩૨ સોળભક્તા તથા ૪૨ અઠાઈ આદિ તપશ્ચર્યા થયેલી છે.

રજી. નં. 273285

જૈન એસોશિએશન ઓફ યુનાઇટેડ કીંગડમ

તંત્રીશ્રી,

શ્રી જૈન આત્માનંદ પ્રકાશ, શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર.

સાહેબ,

આપને જણાવવા ઇચ્છીએ છીએ તેમજ વિનંતી કરીએ છીએ કે, આપના માસિકમાં નીચેની વિગત છાપશો.

લંડનમાં વસતા અમે-જૈનો, વિશ્વના અન્ય જૈન મંડળોના સહકાર દ્વારા ૧૯૮૩ની પહેલી અને બીજી એકઠોબરના રોજ, લંડનમાં આંતરરાષ્ટ્રીય જૈન કોન્ફરન્સ ભરીએ છીએ.

આ કોન્ફરન્સનો શુભ હેતુ—જૈન જ્ઞાતિઓ માટે સમાન વ્યાસપીઠ સર્જી અને લંડનમાં ‘જૈનોલોજી સંસ્થા’ સ્થાપી જૈન ધર્મને વ્યાપક બનાવવાનો છે.

આ સંસ્થા જૈનધર્મનું જ્ઞાન અન્યને શિખવશે, તેનું પ્રસારણ કરશે અને વિકાસ સાધશે. તેમજ જૈનધર્મના જૂના ભાષાંતર કરવાનું કાર્ય સંભાળશે. ઉપરાંતમાં જૈન સિવાયના અન્ય લોકોમાં જૈન ફીલ્સુફીની સમજણ આપવાનું કાર્ય હાથ ધરશે. ધાર્મિક શિલા ઉપર સ્થાપિત શૈક્ષણિક કાર્યક્રમો યુવા-જનતા માટે રજુ કરશે જેવાં કે સાહિત્ય વિષયક વિનિમય, શિબિર, સેમિનાર. વિ. આ કાર્યમાં જે કોઈ વ્યક્તિઓને રસ હોય અને કોન્ફરન્સમાં હાજર રહેવા ઇચ્છતા હોય તેમણે સુવિધાની લભ્યતા ખાસ મળી રહેતા હોય તેવાએ તુરંતજ મને જાણ કરવી.

આ કોન્ફરન્સનું અમૂલ્ય પાસું— ‘જૈન પુસ્તક પ્રદર્શન’ છે તમામ પ્રસિદ્ધ કરનારાઓ તેમના પ્રસિદ્ધ અને છપાયેલાં પુસ્તકો મધ્ય સપ્ટેમ્બર આસપાસ મળી રહે તમ મોકલો.

જય જિનેન્દ્ર

લી. ડો. સુરેન્દ્ર કે. ધાર્શિવાલ

પ્રમુખ જૈન એસોશિએશન ઓફ

યુનાઇટેડ કીંગડમ સુવિધા સમિતિ

688, Romoford Road

London E 125 A

Phone : 01-4782416

Regd. G. BV. 31

ક્રી.મત

પેસ્ટેજ અલગ

મુદ્રક : શેઠ હેમેન્દ્ર હરિલાલ આનંદ પ્રી. પ્રેસ, સુતારવાડ, બાવનગર.